

MESAČNÍK SCI-FI KLUBU
„CASTOR“
PRI KaSSM
V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

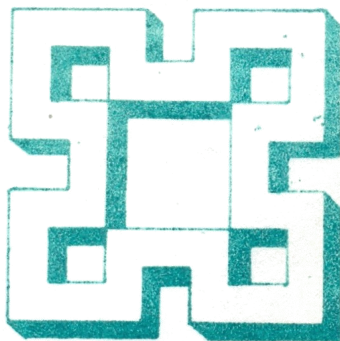
POLLUX

Fanzin SFK CASTOR
Kultúrneho a spoločenského strediska mesta
Spišská Nová Ves

pollux

Č.1.

Fanzin je určený výhradne pre vnútornú potrebu SFK
CASTOR KaSSM Spišská Nová Ves, vychádza 1x mesačne

O b s a h :

Prečo práve Pollux ?	str. 1
Zrodila sa hviezda	str. 2
Slovo o fantázii	str. 4
My všetci sme E.T.	str. 7
BLADE RUNNER	str. 10
I.Sidorenko: Sila intelektuálneho trenia ...	13
M.Butora : Rozhodnutie	str. 16
A.Medúz : Priešvih	str. 21
O Emblém Castora	str. 25
Nové filmy	str. 26
Výzva	str. 27
Zaujímavosti	str. 28
Čo v decembri ?	str. 29

VÁŽENÍ FANÚŠKOVIA SCI-FI,

máte v rukách prvé číslo časopisu SF Klubu Castor Kultúrneho a spoločenského strediska mesta Spišská Nová Ves .

Prečo práve Pollux ?

Pretože tak ako Caator a Pollux sú nerozluční bratia / a tak by to malo byť nielen u hviezd /, tak k sebe patria náš klub a toto periodikum.

Castor, starší brat, je klub, organizačné centrum, kde sa niečo deje a jeho o dva týždne mladší brat / to sme tak dlho uvažovali nad názvom ? /, Pollux, Vás bude o aktivite svojho brata informovať. Povie Vám čo a kde bude, poinformuje Vás o nových knihách, predstaví Vám nových autorov z nášho streda aj iných klubov SF, sem-tam rozveselí nejakým vtipom, atď..

Čo všetko bude v našom časopise, na tom sa môžete podieľať i Vy.

Čítajte a píšte !

A budme si ako tie hviezdy : Človek človeku brutom.

Možno tento poznáte :

" Stretli sa raz dvaja s rovnakým názorom tretieho. A traja, to je už skupina. Nuž si vymenili názory a zhodli sa, že takých ako sú oni, po meste chodí možno ďalších desať. A desať, to je už dosť. Tak sa tí traja vybrali hľadať strechu nad hlavou. K tým, čo tu strechu mali. Chodili cestou-necestou, až zaklopali na dvere, za ktorými im bolo vynadané: To idete až teraz ?

To nie je vtip, to je pravda.

Traja prišli práve včas. Zrazu mali strechu nad hlavou. A nielen to : vlastne všetko.

K prvému stretnutiu malo dôjsť 12.októbra.Bleskovo rozhodiť po moste bleskovky, pripraviť výlohu, zabezpečiť kúsok tepla vo vlastných priestoroch, aby sa energia stretla v stanovenom čase na stanovenom mieste.

12. októbra o 17.00 hodine došlo k premnoženiu energie, aj keď bolo trochu zima. Neviem, kam mám trinástku zaradiť, či medzi čísla šťastné, alebo nešťastné, ale náš BIG-BANG spôsobilo právo trinásť hláv.

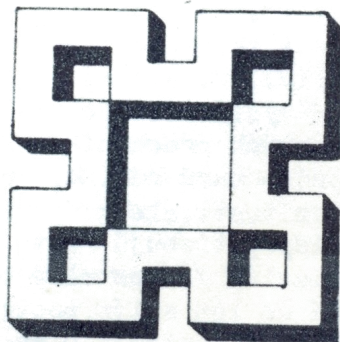
12. októbra o 20.00 hodine vyletela nad mesto Spišská Nová Ves nová hviezda vo zverokruhu klubov SF CASTOR. Kompresia nápadov v ten večer bola obrovská a pochopenie zriaďovateľa bol ten najlepší katalyzátor.

Tak sa toho večera rozišlo trinásť ľudí a maličkými hviazdičkami v hlavách vysúkať si rukávy, aby pomaly dolievali olej do kahančeka : " Upraviť priestory ? Zatiaľ netreba, sťahujeme sa do renovovaných priestorov v Klube mladých. Vytvoriť sek-

cie ? Už je na čase, Filmová začala pracovať 10. novembra premietaním filmu Upír z Feratu. Periodikum ? Už sa tlačí / v rukách máte prvé číslo/, vlastná knižnica ?/Počkajme na skriňu/, stretnutie s autormi SF ? 17.11. tu bude Jozef Žarnay.Vlastná autorská základňa ? Zatiaľ dvaja. Špecializácia ? Kreslený vtip."

Stretli dvaja s rovnakým názorom tretieho :

- Toto všetko máte ?
 - Máme !
 - A koľko vás je ?
 - Neviem.
 - Ako to ?
 - Na poslednom stretnutí / pred uzávierkou / nás bolo dvadsať sedem. Ak to pôjde takto ďalej, budeme si musieť prenajímať športovú halu.
 - A môžem prísť aj ja ?
 - A pomôžeš nám ?
-

Pred časom mi známy, astronóm, povedal : " Zatiaľ čo my sa musíme držať matematických faktov, vy máte obrovskú výhodu :Môžete nahlas vysloviť to, čo my musíme zamlčať, lebo to nemôžeme dokázať."

SLOVO O FANTÁZII.

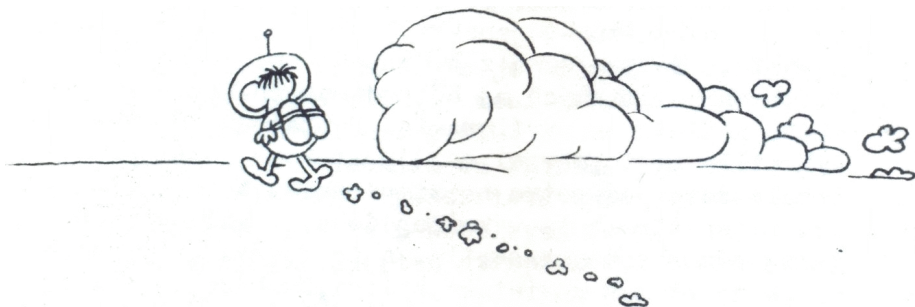
Človek sa s fantáziou rodí, s fantázicu žije plnohodnotne, s fantáziou i umiera. Je to niečo, čo každodenne potrebuje, bez čoho sa nezaobíde, môže byť akokoľvek tvrdý realista a racionalista.

Dieťa si začína predstavovať a " fantazírovať " na základe reálneho sveta, ktorý ho obklopuje. Jeho fantázia smeruje od poznaného k neznámemu /ním nepoznanému./. V procese dospievania sa jeho obzory racionálneho sveta rozširujú, čím sa v jeho vedomí znižuje aj svet neznámy. Dospelie a dospievanie k poznateľnému prináša odvekú túžbu človeka predstavy naplniť, vytvoriť. A práve túžbu po naplnení a vytvorení, zhmotnení predstáv je spoločenským dozrievaním človeka. Povýšuje ho z priemeru - existencie do nadpriemeru - tvorivosti. A keďže človek je tvor spoločenský, žije v určitej spoločnosti, svojou tvorivosťou posúva celú spoločnosť milimeter po milimetri na hranicu nepoznaného, do budúcnosti.

A to nielen vo sfére umeleckej / literatúra, film.../, ale aj v bežnom, každodennom konaní. Mám na mysli všetkých tvorivo pracujúcich ľudí, od vedeckých pracovníkov / ktorí síce za základ svojej práce berú reálne, matematicky presné zákony a zákonitosti, ale k dokazovaniu reálnych faktov takmer vždy potrebujú istú dávku fantázie ukrytú v asociáciách/, cez zlepšovateľov až po robotníkov, ktorí čo len malým pootočením skrutky na svojom pracovnom nástroji uľahčia prácu nielen sebe, ale aj svojím kolegom.

Je nesporné, že ku každej spoločensky prospešnej práci potrebujeme značnú dávku fantázie.

Predsa sa však nájdu jedinci, ktorí majú záujem o fantáziu maximálne v podobe zbierky poézie, ktorú nikdy nečítali, ale sa im hodí do knižnice, lebo má svetlý prebal. Takýchto, rutinne vykonávajúcich svoju prácu, bez záujmu o čokoľvek, spokojných s tým čo je a čo bude / čo za nich vymyslia iní / je, našťastie málo.

Veľa sa hovorí o vedeckofantastickej literatúre, stala sa " Módnou ". Ale aký podiel môže mať tento literárny žáner v zdokonaľovaní nášho spoločenstva?

Veľký. A dalo by sa povedať, až epochálny. Človek dokáže vo svojej fantázii vytvoriť veci reálne a menej reálne, nadčasové i takmer súčasné, prospešné a žiaľ i ničivé / tak si naprogramovávame domového robota, ako v predstave zneškodňujeme svojho nadriadeného /. Poslaním vedeckofantastickej literatúry je ukázať správnosť smerovania našich túžob a predstáv budúcnosti.

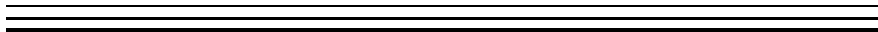
Do okruhu reálneho sveta, ktorý nás obklopuje, patria bez pochyb aj vnútrohospodárska a zahraničnopolitická situácia. Vieme o pracovno-ekonomických problémoch, ktoré nijako neprospievanú nielen nám, obyvateľom mestečka, pracovníkom závodu, ale v širšom merítku ani našej vlasti v prezentácii sa pred svetom. Sme jednou z popredných krajín sveta vo

výrobe železa na jedného obyvateľa, produkujeme výrobky na špičkovej úrovni, zavádzame do výroby elektroniku, robotizujeme a automatizujeme čo sa len dá. A nerobí sa toho málo. Ale koľko sa toho ešte musí dokázať, aby sme si vytvorili svet o ktorom píše autori vedeckej fantastiky? Mnohokrát stačí k prvému kroku trochu fantázie a to pootočenie skrutky. Stačí máličko. Chuť pretvárať svet. Zaujímať sa o budúcnosť. Milovať budúcnosť.

Žijeme v období, keď na každom kroku dokazujeme, že sme životaschopní, že náš systém je perspektívny, čo buržuázno-vojenským kruhom na Západe akosi nevoní. To je jedna z hlavných príčin napätia vo vzťahoch politických aj hospodárskych. Forma vojenského nátlaku a vydierania Pentagonu sa už dosť vyhrotila na to, aby si celé pokrokové ľudstvo uvedomilo nebezpečenstvo hroziace našej Modrej planéte. Literatúra bola v každej dobe, v každom čase, základným nositeľom svetla. A pokrokoví spisovatelia, a to nielen sovietski, poľskí, bulharskí i naši, ale i tí " z druhej strany " sa stále apelatívnejšie prihovárajú za svet bez hrozby vojen, s využitím ľudského génia pre mier a budúcnosť. A v tomto boji nesmieme ani my poľaviť.

Fantázii zdar ! Súčasnosti patrí budúcnosť !

Albín M e d ú z
za vedenie SF klubu
C A S T O R

MY VŠETCI SME E.T.

Stretnutie/4. typu/v Meudone s jediným francúzskym bádateľom, ktorý sa pokúša zachytiť možné signály prichádzajúce z vesmíru.

Vo Francúzsku jediné bádanie je vedené Francois Biraudom za pomoci rádioteleskopu v Nancay. Stretnutím som ho v observatóriu v Neudone. Dosiaľ ešte nezachytil žiadne posolstvo z galaxií: Napriek tomu zostáva na príjme ...

Mimozemské civilizácie jestvujú, aj keď sa ešte nikomu s nimi nepodarilo stretnúť. Vedcivo svet je o tom presvedčený. Podľa nich sa hmota tvaruje všade a stále rovnakým spôsobom. Bolo by mimoriadne zvláštne, keby sme boli sami.

Francois Biraud, vedúci štátneho ústredia pre vesmírny výskum, zastáva tiež toto stanovisko. Tento špecialista v rádioastronómii sa snaží už niekoľko rokov urobiť poriadok medzi vlnami, ktoré sú normálne vyslané hviezdami a ostatnými, ktoré sa nazývajú "umelé", a ktoré by mohli pochádzať od inteligentných bytostí.

C.O.: "Čo si myslíte o mimozemských civilizáciách?"

F.B.: "Predpokladá sa, že život jestvuje na množstve planét, alebo, že sa tam mohol objaviť. Evolúciámohla zrodiť bytosti a rozvinutou vedou a technikou."

C.O.: "A aby ste to dokázali, používate rádioteleskop."

F.B.: "Jedná sa o obrovskú anténu veľmi citlivú, o rozlohu 7.000 m², ktorá funguje na frekvenciách najvýhodnejších pre spojenie."

Rádioteleskop v Nancay / pri meste Orleáns/bol daný do prevádzky v roku 1967. Jeho výstavba stála

v tej dobe jednu miliardu starých frankov. Pracuje tam asi 30 ľudí/astronómovia, technici, robotníci/. Francois Biraud ho používa už dva roky. Počúva pás-ky spracované počítačom. Má vyhradené špeciálne frekvencie 1.420 MHz 610 MHz, 1.665 MHz

C.O.: "Existuje hranica posluchu ?

F.B.: "Nie. Všetko závisí od použitej techniky. Ne - jestvujú presné hranice."

C.O.: "Ale napriek tomu. Môžete určiť vzdialenosť vĺn od nejakého orientačného bodu ?"

F.B.: "Naše slnko je hviezda, ktorá patrí do systému hviezd, ktorý nazývame Galaxia. Keby bola na druhom konci galaxie, vzdialenej od nás napr. 100.000 svetelných rokov iná civilizácia, mohli by sme s ňou nadviazať spojenie. Samozrejme za predpokladu, že disponuje rovnakými prostriedkami ako my. Isteže, nemôžeme viesť dialóg s touto civilizáciou. Správa by lete- la 100.000 rokov, aby bola vypočítaná a rov- naký počet rokov by sme museli čakať na od- poved'."

Riskujem a kladiem otázku : " A koľko je to kilo - metrov ?"

Nasleduje rýchly prepočet, úsmev a odpoveď : "Keby som vám povedal, že 100.000 miliárd kilomet - rov sa rovná jednému svetelnému roku..."

C.O.: "Ste teda jediný vo Francúzsku, kto sa snaží zachytiť možné správy od ,E.T.'?"

F.B.: "Áno. Len ja sám hľadám umelé signály. Ale ne- venujem sa len tejto činnosti."

C.O.: "Prečo?"

F.B.: "To je otázka výberu. Keby sa niečo našlo, iste by to bolo zaujímavé. Ale zatiaľ sa jedná len o experiment."

C.O.: "Myslíte, že dosiahnete výsledky?"

F.B.: "Možno áno. Ale nemôžeme stále hľadať malých zelených mužíkov. To by už nebolo vážne."

C.O.: "Nikdy nevyšlete správu ?"

F.B.: "Nie. Televízne vysielanie celého sveta stačí, jeho vysielanie sa dostáva aj mimo slnečný systém."

C.O.: "Nikdy ste neobjavili niečo umelé ?"

F.B.: "Áno. Raz. Bolo to v júni roku 1981. V Nancay. Zachytili sme zvláštne signály. Po dlhšom čase sme ich skúšali zachytiť znovu. Nič ! Možno to boli len poruchy."

C.O.: "Myslíte, že je potrebné spojiť: sa v celosvetovom meradle ?"

F.B.: "To spojenie už jestvuje. Ja osobne som spolupracoval s NASA."

C.O.: "Vedci z NASA sa domnievajú, že život pochádza z vesmíru."

F.B.: "Dalo by sa povedať, že život vo všeobecnosti je život založený na chémii. Teda zjavne nikto nemôže potvrdiť, ale ani vyvrátiť ten skutok, že život pochádza z vesmíru. Podľa toho sme všetci ,E.T.'. A to nie je ani pravda - ani lož."

My však môžeme snívať a potom počítať, koľko pravdepodobností sa skrýva v tých 100.000 svetelných rokoch ...

Claude Ordia / l'Humanité/
Peter Dudáš - SFK Castor

BLADE RUNNER

Los Angeles. Jedna z ulíc, tma. Tma prerušovaná zábleskami neónov. Tma vlhká. Lepkáva. Prší. Dopravná zápcha. Žena, ktorá beží. Nahá alebo takmer pod priesvitným plastickým pršiplášťom. Muž, ktorý ju prenasleduje. Žena zmätene beží. Muž namieri svoju zbraň, strieľa. Žena padá. Los Angeles, noc :jedna mŕtva žena, zavraždená.

Žena? Nie. Robot, android, dokonalá napodobenina - "replikant", ako sa hovorí vo filme BLADE RUNNER. Zavraždená? Nie. Popravená Rickom Deckardom, elitným strelcom, lovcom lebiek, kráľom všetkých "ost-rých bežcov".

Rick Deckard má hlavu a výzor ako Harrison Ford, slávny Indiana Jones z Dobrodruhov zo stratenej archy. A je hrdinom nového filmu Ridley Scotta, režiséra filmu Alien.

Je to ťažká úloha pre Deckarda, blade runnera /ostrého bežca/: vystopovať a zlikvidovať komando piatich "replikantov"/troch "mužov" a dvoch "žien"/, ktoré zdolajúc všetko zakázané, sa tajne vylodí na planéte Zem. Kto sú to "replikanti"? Boli zostrojení na Zemi spoločnosťou Tyrell Corporation, vyslaní na planétu Mars za účelom kolonizácie. Majú tam nahradiť otrokov, ktorí sa začínajú búriť pod vedením Roya Battyho, vo filme stvárneného Rutgerom Hauerom, ktorého podoba je na polceste medzi idoálnym Árijcom a Kirkom Douglasom z Kubrickovho Spartacusa. Ale pozor! "Replikanti" nie sú roboti: sú to umelé ľudské bytosti. Krv, tkanivo, bunky - to všetko majú vo svojich telách. Ale sú zostrojení tak, aby mohli existovať len štyri roky. Ako odlíšiť ľudskú bytosť od napodobenín? Iby dôkladne pripraveným psychologickým testom. A aký je medzi nimi

rozdiel? "Replikanti" podľa nich sú neschopní dokazovať city. Azda...A čo keby ich začali pociťovať?

Fanúškovia SCI-FI literatúry možno spoznali počiatočnú časť románu Philipa Dicka "Androidi snívajú o elektrických ovečkách?", ktorý vyšiel v roku 1969. Ostali aj základné postavy a Ridley Scott si s veľkou starostlivosťou vybral hercov: Harrison Ford, Joanne Cassidy, Rutger Hauer, Sean Young /mimočasom je veľmi pekná/ a Darryl Hannah v štýle punk XXI. storočia.

A k tomu všetkému sa pripája "osobnosť" dopĺňajúca, ale svojim pojmami hlavná: Los Angeles v roku 2019. Ridley Scott, bývalý kreslič a dekoratívny architekt, ovplyvnený filmom Metahurtant /réžia Gerard Poterton/, muž predovšetkým vizuálneho typu, ako to dokazujú jeho predošlé dva filmy, Duelanti a Alien, kladol veľký dôraz najmä na priemyselného kresliča špecialistu na prototypy, na muža vyhľadávaného Fordom, Chryslerom aj NASA. Tým mužom je Syd Meade. A oni dvaja sa pustili do vytvorenia Megapolisu roku 2019.

Los Angeles zajtrajška: mesto vysoko technologické, ale znečistenie sa vymyklo všetkej kontrole, ulice sú zaplavené špinou, vzduch je neustále mazlavý od rôznych výparov a dymov, neóny sú až agresívne prenikavé. Dopravná zápcha je stála. Prší bez prestania. Všetko sa odohráva v tme, pretože je nemožné odlišiť, kedy je deň a kedy noc. Dáždňové držadlá sú vlastne neónové trubice, bez ktorých by človek bol stratený. Syd Meade najprv vymyslel a vytvoril špeciálne vozidlo "Spinner" pre Harrisona Forda a potom ostatné vozidlá. Ale najdôležitejšie bolo celé mesto, ktoré pojal ako obrovskú stoku, zatiaľ čo páni vládnu nad svetom z výšok svojich úradov niekde na deväťstom poschodí. Bolo potrebné vytvoriť svet, z ktorého vymizli všetky zvieratá, a v ktorom pštrosy, sovy aj psi sú tiež len napodobeninami skutočných zvierat. Mesto, v ktorom sa už

nebúrajú staré budovy, ale stavia sa rovno nad nimi. Vidieť rôznorodé vrstvy a nátery náležiacie rôznym epochám. Pre Syda Meada a Ridlea Scotta toto mesto budúcnosti vôbec nežiari novotou. Všetko má podobu použitého a vyradeného. Sme na polceste k technologickej revolúcii, ktorá nemá ďaleko k svojmu ukončeniu a snáď aj zániku.

Ridley Scott, ktorému po filme Alien vyčítali, že obetoval ľudí ako drobný bezcenný tovar, právom venoval všetku svoju pozornosť a starostlivosť osobám. V boji, v ktorom stavia ľudí a "replikantov" do žiariacích ulíc, "replikanti" sa stávajú viac a viac "ľudskejšími" a človek, ktorý ich prenasleduje, stráca každým okamihom po troche zo svojej ľudskosti. Hranica medzi oboma sa stáva čoraz užšou.

Je teda isté, že film BLADE RUNNER, tento luxusný futuristický film sa priam kúpe v hlbokom pesimizme.

Henri Béhar / Premiere /
Peter Dudáš - SFK Castor

IGOR SIDORENKO

SILA INTELEKTUÁLNEHO TREANIA.

Sedel som vo svojej pracovni na šiestom poschodí, keď sa ozvalo zdvorilé zaklopanie a vstúpil malý pehavý tučný muž v čiernom obleku s dvoma balíčkami zabalenými v novinovom papieri pod pazuchou.

- Vasilij Filimonovič Nesuškin, - predstavil sa a urobil pohyb vzdialene pripomínajúci poklonu.- A vy ste, pokiaľ sa nemýlim, vedúci kancelárie pre mimoriadne dôležité vynálezy.

- Sadnite si, prosím, - pokynul som na kreslo oproti svojmu stolu.

Povedal - Ďakujem - a posadil sa.

- Vynašiel som antigravitačný prístroj, - začal a rozbil jeden balíček. Bola v ňom plochá kovová krabica s niekoľkými tlačidlami.

- Na aký pohon ? - položil som obvyklú otázku.

- Na elektrinu, bioprúd, alebo petrolej ?

- Na energiu nedôvery, - povedal víťazoslávne Nesuškin. - Na energiu intelektuálneho trenia.

Keď to prehlásil, skrížil ruky na prsiach, presnejšie na bruchu, a začal pozorne študovať výraz mojej tváre. Oči mal neurčitej farby, maličké a veselé. Celkom sa strácali v jeho tvári posiatej množstvom pieh. Nahol sa bližšie k stolu a pokračoval :

- Keď do mozgu človeka prenikne nová myšlienka zdieľaná iným človekom, vzniká tam odpor. Tým je väčší, čím originálnejšia a nepochopiteľnejšia táto myšlienka je. Dochádza k javu, ktorý nazývam intelektuálne trenie. Cudzia myšlienka sa trie o vlastnú, pričom sila trenia závisí na pevnosti vlastných názorov na ten - ktorý problém. Vy napríklad v môj antigravitačný prístroj neveríte, že ?

- Neverím, - povedal som.

- Veľmi dobre to cítim. Váš mozog sa stavia môjmu vynálezu na odpor a pritom uvoľňuje veľké množstvo energie, ktorú môj prístroj zachycuje a premieňa na antigravitáciu.

-Dôkazy !

- S radosťou.-Jeho tvár sa rozplynula v úsmeve.
- Pozerajte sa.

Rozbalil druhý balíček a položil na stôl hrdzavo červenú tehlu.

- Obyčajná tehla, - poznamenal.- Ale vybral som tú najlepšiu na stavbe. Teraz dávajte pozor.

Namieril otvor krabičky na tehlu a stisol jedno tlačidlo. Tehla sa pomaly vzniesla do vzduchu.

- To je zaujímavé, - povedal som.

Tehla začala plavne lietať po miestnosti a pritom sa zdvorilo vyhýbala môjmu stolu. Chytil som ju, vybral zo skrine kladivko a rozbil ju na malé

kúsky. Bola to obyčajná tehla, žiadne dômyselné za-
riadenie som v nej nenašiel.

- Hm-no,- to bolo všetko, čo som bol schopný po-
vedať.

- Ako vidíte, žiadny podfuk. Chcete ešte ďal-
šie dôkazy ? - spýtal sa Nesuškin.

Stisol niekoľko tlačidiel a prudko sa vzniesol
i e kreslom k stropu.

- Je paradoxné, - ozval sa odtamodiaľ a pritom
kýval nohami, - že prístroj teraz poháňa vaša sil-
ná nedôvera k sebe samému. Sranda, čo ?

- To nie je možné, - vykoktal so^m, - to je halu-
cinácia

- Vidíte predsa, že lietam ! Neveríte vlastným
očiam ? Chcete, aby som vyletel von ?

Cvakol tlačidlom, zakrúžil po pracovni a bravúr-
ne vyletel otvoreným oknom. Neďaleko na strome za-
krákala vrana. Trhol som sebou - moje pracovňa je
na šiestom poschodí !

- Mám vám predviesť vysokú akrobáciu ? - kričal
vznášajúc sa vo vzduchu.-Premet alebo vývrtku - čo
si prajete ?

Vzniesol sa ešte asi o tri metre vyššie a pred-
viedol ladnú otočku. Ale predviesť premet už nesti-
hol. Uveril som jeho vynálezu...

MIROSLAV BUTORA

ROZHODNUTIE.

Spomínam na deň, keď sme sa náhodou zoznámili. Od rána som bol strašne roztržitý a vôbec som sa nedokázal sústrediť na prácu. Aj v osudnom bufete som premýšľal o niečom úplne inom, než o bifteku, ktorý som akurát prežúval. U nás sa už dávno prešlo na syntetickú a chlorelovú potravu. Zamyslene jediac som kútikom oka stačil nezreteľne zaregistrovať blížiacu sa postavu. V zlomku sekundy dopadol na stôl podnos, jedlo z neho mi okamžite dodalo iný vzhľad a s nepatrným oneskorením za ním doslova priletela jeho majiteľka./ako neskôr vyšlo najavo/ V závideniahodnej polohe zakotvila na mne a sto - lička neodolala fyzickej námahe v trhu. Na okamih som si stihol pripomenúť podobné situácie z nemých grotesiek. Po nekonečne dlhej dobe sme sa rozmotali a ja som si mohol konečne pozrieť neznámeho "útočníka". Hltal som očami modrookú blondínku atraktívneho vzhľadu, snažiacu sa mi ospravedlniť a zbaviť moje šaty zvyškov j dla. Omámený jej krásou som len hmlisto vnímal tvrdenie, že vraj sa pošmykla a býva tu hneď za rohom, tam ma vraj dá do poriadku, ja stále nič, ani slova. Zúfalo rozhodila rukami, ľudí naokolo bolo ako vždy, schmatla ma za ruku, odviedla ako malého chlapca.

Všimnite si, práve tu nastáva zlom môjho doterajšieho života na Zemi. Moje rozhodnutie zachovať si inkognito voči pozemšťanom, aby mu nemohli odhaliť, absolútne nebrala vážne. Vraj vyzlečte sa a natiahnite na seba zatiaľ toto tu. Ešte že sa nepozerala. Zhovárali sme sa len tak cez pootvorené dvere do kúpeľne, zatiaľ čo dávala do poriadku moje nohavice a košeľu. Skôr to bol však monológ s otázkami z jej strany. Viem akurát len to, že som sa v najprihodnejšej chvíli vyparil ako gáfor. Ešte som začul zhora zo schodišťa niekoľko hlasnejších slov, ale tie zanikli v divom zjazde po schodoch. Doma som sa ako tak ukludnil, začal si dávať spomienky na neznámu a jej výkon dohromady. Nestojí to za reč vykašli sa na to, nahováral som si. Ale vydržal som len do večera. Niečo ma k nej myšlienkami neustále priťahovalo. Bol som síce zatažený na blondínky, ale doteraz ma žiadna až natoľko nezaujala. Strávil som noc v kresle premýšľaním a na druhý deň v práci som bezcieľne blúdil chodbami podniku. Podvečer som si dodal odvahy a zazvonil som u nej - dokonca som si zapamätal kde býva? Neskrývala prekvapenie o pozerala ma dovnútra. Ukázal som sa jej však už vo svojej suverénnej podobe, snažiac sa zahľadiť svoju včerajšiu chvíľkovú indisponovanosť...

Po niekoľkých dňoch známosti sme sa dostali až tam, kde sa obyčajne dvaja mladí ľudia opačného pohlavia dostanú, keď pociťia vzájomné sympatie. Snažil som sa, aby nezazrela moju odlišnosť od ľudí, ale raz na to musela aj tak prísť. Raz, keď sa jej ruka dostala až k onomu miestu a nenahmatala to, čo tam malo byť, zmeravela prekvapením. Zažla svetlo, doteraz som využíval tmu, a pozrela na moju brucho, kde márne hľadala umbilicus. Musel som s pravdou von.

Tak sa ako prvá na Zemi dozvedala naše tajomstvo. Prileteli sme pred niekoľkými rokmi z planéty Ge patriacej k hviezde Castor - podľa pozemskej astronómie. Našou úlohou bolo začleniť sa medzi ľudí, prispôbiť sa podmienkam ich života a tváriť sa, ako keby sme tu boli na planéte odjakživa. Pred odletom na Zem nám do mozgu voperovali miniatúrne prístroje, slúžiace na prenášanie našich myšlienok do centrálného mozgu v kozmickej lodi, ktorú bolo potrebné šikovne umiestniť na obežnú dráhu Zeme. Využili sme pauzu vo vysielaní jednej väčšej automatickej družice, zistili jej úlohu a po jej odstránení nahradili našou loďou. Odvtedy sa pohybuje po rovnakej dráhe, vysielala na Zem všetky merania a zároveň funguje pre naše účely. Centrálny mozog naše myšlienky zhromažďuje, spracúva a vysielala smerom k našej hviezdnej sústave Castor. Tam sa dozvedajú o pomeroch na Zemi, o ľudstve ako takom, spoločenskom zriadení atď.. Na základe niekoľkoročných pozorovaní sa má rozhodnúť o nadviazaní kontaktu. Hneď od začiatku Zem nesplňa základnú požiadavku vytýčenú pre kontakty. Totiž planétu bez vojen - planétu mieru. Situácia je tu dokonca viac ako vážna, atómová hrozba nadobudla kolosálne rozmery, už-už hrozí, že niektorý blázon prvý stisne ŠTART a vesmír bude len spomínať: - Kedysi existovala krásna modrá planéta ... Pričom máme prostriedky na ukončenie tohto nezmyselného zbrojenia, ale zase je tu jeden z Hviezdných zákonov a jeho porušenie vylučuje návrat na Ge.

Pamätajte si, počul som ho v podvedomí, nesmiete zasahovať do ich prirodzeného vývoja. To som si jasne uvedomoval, ale čosi sa proti tomu začínalo vo mne vzpierať.

Dozvedela sa len toľko, čo som uznal za vhodné. Veľmi divne sa usmiala a povedala, že si vymýšľam, nech sa vraj priznám, ktorý chirurg na mne skúšal svoje experimenty. Čo som jej mal na to povedať ?

Aj naďalej sme sa stretávali ako keby sa nič nebolo stalo, ba ani sa ma na nič nevypytovala. Postupne som si uvedomoval, že mi je všetkým na tomto svete, no čo vám poviem, zamiloval som sa.

Onedlho nadišla chvíľa, ktorej som sa najviac obával. Jedného večera sa ozvala materská loď z obežnej dráhy aby nás zvolala k návratu. Naša prieskumná výprava je odvolaná z jednoduchého dôvodu - Zem si musí urobiť poriadky sama, až potom bude zčasti pripravená na nadviazanie kontaktu. Samozrejme naše myšlienky ukázali aj súkromné záležitosti a podobne ako ja dopadla viac ako polovica posádky.

Vedel som dopredu ako sa zachovám. Niežeby som netúžil po domove, ale k tejto planéte ma viazalo to, čo som sa doma nemal kedy dozvedieť. Jedným slovom - láska. Na výpravu som odlietal mladý a ostali tam moji blízki. Veril som však, že ma pocho-pia.

Nadišla dohovorená noc, priblížil sa čas návratu ku korábu na obežnej dráhe. Hviezdy sa trblietali novým svetlom a na Zemi okrem mňa len niekoľko bytostí vedelo, že aj inde existuje život, podobný pozemskému. Neviem a už sa asi ani nikdy nedozviem ako sa rozhodli ostatní, koľkí z nich sa odhodlali ostať ako ja. V koľkých dozrel ten istý pocit, že nastáva historický okamih, že láska preklenula oceán hviezd a všetky zákony ? Paradoxné však je, že sa to stalo pred oficiálnym kontaktom !

Dlho sem hľadel na jedinú hviezdu oblohy, darkyňu môjho života, Castor v súhvezdí Blížencov-podľa pozemskej astronómie. Predstavil som si správičku v novinách o zmiznutí automatickej stanice z orbity...

Vytiahol som z vrecka maličkú krabičku, nie väčšiu od zápalkovej, ktorú som nepoužíval za celú dobu pobytu na Zemi. Otvoriac ju, vzniesla sa do vzduchu fialovo svetielkujúca guľička. Fúknutím som ju roztočil, až sa postupne, narastajúco na objeme, zväčšila na veľkosť pre mňa. Vstúpil sem do osobného lilaplánu a vyletel nad mesto, ponorené v spánku. Tichým letom som smeroval k jedinému z okien, ktoré skrývalo za sebou osobu mne najdrahšiu. Iste dávno spí, pomyslel som si, a ani netuší, že sem mohol odletieť navždy.

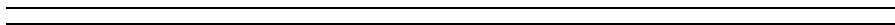
Už je tu sklenená tabuľa zastretá belasým závesom. Vystrčil som ruku a zaklopal na sklo. Chvíľku to trvalo, ale mala ľahký spánok, záves sa zavlnil a objavila sa rozospatá tvár. Nasadila výraz prekvapenia, ale hneď ma spoznala a otvorila okno. Premenu sa na slovo tentokrát nezmohla ona. Preliezol som do vnútra, lilaplán putoval naspäť do krabičky a začal som rozprávať - o mojej láske k nej, že tu ostávam navždy práve kvôli nej, a že keď mi už ani teraz neverí, nech mi teda vysvetlí môj neobvyklý príchod ! Hodila sa mi okolo krku a spustila plač. Dnes už viem, že od radosti. Potom vstala a stisla vypínač.

Svetlo zalialo prázdnu izbu. Jej nebolo. Čo to má znamenať? Zhasol som - stála opäť pri okne. Cvakol som späť - zmizla.

To nie je možné! Obyčajný človek také niečo nedokáže

Vtom sa pri mojom uchu ozvalo šepkanie :

- Miláčik, a ty si si myslel, že je som za Zeme ?

Albín Medúz

PRIEŠVIH.

" Snímaš." upozornil veliteľ lode, Jano Lunchs-
midt svojho synovca a palubného inžiniera Johna
Nátierku, aby preložil karty.

Tretí do mariáša, robot desiatej generácie BRYN-
DZA I a, pokojne žmurkal tlejivkami.

" Sútred' sa konečne, Juhni, "štuchol. do synovca,
zasnene hladiaceho cez priezor veliteľskej kabíny
diaľkovej lode Horné Slivky-Mars a späť na skupin-
ku asteroidov, ktoré práve míňali." Takto prehráme
aj gate !"

BRYNDZA Ia volil farbu, spoluhráči mu ju odob-
rili.

" Červená sedma," ozvalo sa z reproduktora na
Bryndzovej hlave.

Zložili.

" Johni, ja ťa raz zabijem ! Veď máš na ruke vy-
loženého malého. Dá sa s tebou hrať ?

Synovec zasnene pozrel na strýka, prikývol.

" Ty si úplný blázon do tej malej ružovej Mar-
ťanky. Truľo ! Myslíš, že na teba bude čakať? Tá má
na každú nohu desať takých somárov ako si ty! "

a pre istotu mu vlepil zaucho.
Rozdával robot. Napäté ticho znásobovalo tichu-
linké bzučanie počítača palubnej dosky. Kdesi za
nimi sa niesli výstrely. V priestore pre cestu -
júcích premietali detektívku.

" Farba," nesmelo sa ozval palubný inžinier.

Vtom do kabíny vtrhol Ďuro Qasnica, energetik
lode a biológ amatér v jednej osobe.

" Zle je, chlapi! " mával vo vzduchu prázdnu
skúmavkou. " Priešvih ! Strašný priešvih !"

Chlapi vyskočili od stola, len BRYNDZA Ia zostal pokojne sedieť, lebo nevedel, či je chlap, alebo čo, len pootočil plechovú hlavu a prešiel tlejivkovým pohľadom palubné zariadenie. Všetko bolo v poriadku. Pokojne sa mohol venovať kartám. Vedel, že sa priešvih týka amatérskej vášne energetika a nie pokojného priebehu letu.

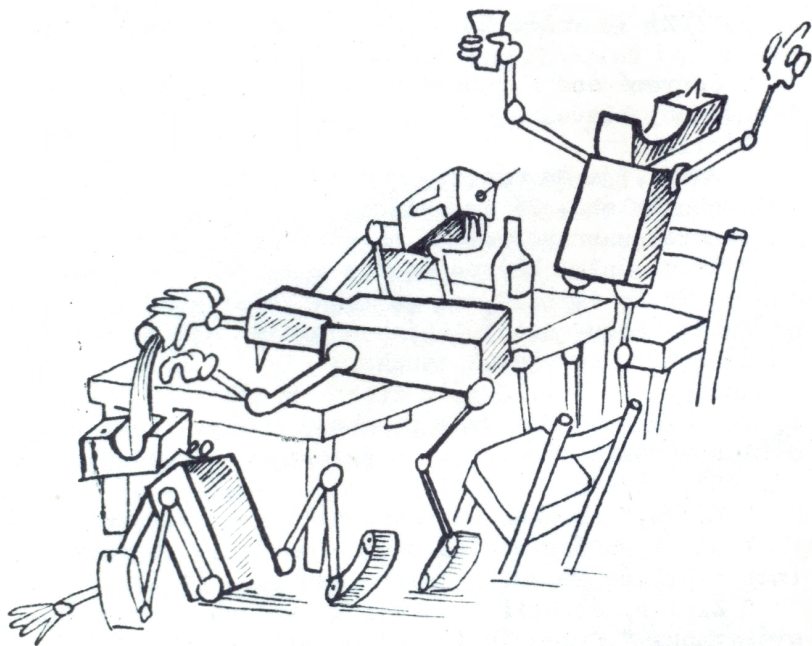
" Čo si zase vymyslel ?" Jano Lunchsmidt veliteľsky tresol karty do stola. Mal nepríjemné skúsenosti s Qasnicom, lebo si minule pokazil žalúdok syntetickou husacou masťou.

" Geniálny objav, šéfe !"

" No, čo ?! Daj, nech ochutnám," skleslo sa prihlásil Johni Nátierka, lebo bol na rade on.

Đuro Qasnica vybral z plášt'a tlačpačku. Dôležito ju prítomným ukázal :

" Streptokokus alkoholikus."

Obaja príbuzní na seba zvedavo pozreli.

" A dá sa to piť ?" žmurkol očami veliteľ lode.

" Práve naopak, šéfe. Podarilo sa mi vypestovať baktériu, čo sa živí alkoholom. A perfektne sa rozmnožuje." podstrčil veliteľovi ploskačku, " Ochut - naj !"

Synovec pre istotu odstúpil, ale strýko kývol prstom.

" Nuž, čo ?! Z"vdychol Johni, zavrel oči a vypil.

" No, čo ? "dozvedal sa strýko. "Dá sa to piť? "

" Fuj ! Veď je to voda!"zhnusene si palubný inžinier odpľul.

" Veď práve! Voda ! To je to geniálne, šéfe , Streptokokus alkoholikus mení alkohol na vodu," nadšene vysvetľoval energetik.

" Geniálne ! " zasmial sa BRYNDZA Ia.

" A ten priešvih? "podozrievalo si veliteľ premeral budúceho nositeľa Nobelovej Ceny.

" No, totiž... Ono, ten streptokokus sa mi akosi vyšmykol..."

" Čo ? A kde je ? " zhúkol veliteľ.

" Tu. "

" Tu ? "

" Tu. Všade."

Veliteľ zhrozene priskočil ku dverám, zastal ich tak, ako by chcel neznámeho koka zadržať. Pozoroval ovzdušie. Predstava ním lomcovala. Predstava, že sa ten prekliaty minitvor dostane do ovzdušia Zeme... To by bola katastrofa.

" Bryndza ! rozmýšľaj !"

Robot si pokojne preložil koliesko cez koliesko.

Treba poriadne vyvetrať loď, baktérie zostanú vo vesmíre.

Cestujúcim na pravidelnej linke Horné Slivky - Mars a späť, sa nie veľmi pozdávalo, že uprostred filmu musia na prechádzku do medzihviezdného

priestoru. Muži šomrajúc poletovali okolo lode, ženy v skupinkách klebetili o Eve Buchtovej, čo sa vlni prespala so šesťrukým Jupiteranom, a ten ju, nevďačník, bije. Však má aj čím.

Do konca letu sa nič mimoriadne nestalo, ak nepočítame asi dvanásť červených sto sediem robota BRYNDZU Ia, ale po dvoch týždňoch sa karta obrátila, vyhrával veliteľ, ako sa už na veliteľa patrí. Ďuro Qasnica bol poslaný pre istotu na maródku a izolovali ho v jeho odpočívarni.

" Vitajte v Horných Slivkách! "privítal posádku predseda pridruženej výroby KOZMOLETY Jožko Pálnica. " A čože tak skoro? Čakali sme vás na budúci týždeň."

" Musíme sa priržiavať aj smerníc o úspore energie, "Jano Lunchsmidt es pokojne uvelebil v kresle, vedel - budú prémie a s tou výhrou v kartách - to sa už dá vyžiť.

" A čo let ? Nijaké problémy ?"

" Nie! "rázne riekol veliteľ posádky a zaškúlil ny Qasnicu, skrčeného za Bryndzom.

" No, tak, chlapi, " predseda pridruženej výroby siahol do zásuvky, vybral pollitrovku. "Na šťastný návrat !" nalial do štyroch pohárikov, vedel, že BRYNDZA Ia dá prednosť oleju, čo si nosí v ploskačke. " To je tohoročná ! Domáca !"

Ťukli si, vypili a ... Zmeraveli.

Predseda nechápavo prezeral pohárik.

" Zajtra by som najradšej letel niekam..." skočil mu do myšlienok Jano Lunchsmidt.

" Najradšej na Mars, šéfe, " pridral sa synovec.

" A s novým energetikom, "zahundral si robot, chlipol si oleja. Cítil, ako mu nápoj prehrieva vnútornosti.

Doposiaľ sme nezaregistrovali v klubových fanzinoch súťaž o najkratšiu SF poviedku. Obraciame sa preto na všetkých, ktorým ešte doma nejaká poviedka ostala, alebo sú schopní do termínu napísať nové. Vyhlasujeme totiž

l i t e r á r n u s ú ť a Ź

O EMBLÉM CASTORA

Podmienky účasti :

- literárny útvar : amatérska poviedka na tému SF
- kategórie : do 18 a nad 19 rokov
- rozsah : 1 veta, až 1 strana A4 strojopisu
- počet zaslaných príspevkov : najviac 5 poviedok
- na zvláštnom liste : meno, adresa, dátum narodenia,
SF
- vyhotovenie : 2 exempláre
- termín uzávierky súťaže 1.3.1985
- prijímame doteraz neuverejnené, pôvodné práce
- zúčastniť sa môžu aj nečlenovia klubov SF
- adresa : Miroslav Butora, Brezová 2/12,
052 01 Spišská Nová Ves
- hodnotenie : päťčlenná porota
- ceny : / v oboch kategóriách / " Emblém Castora
" Miniemblém"
" knihy
- zaslané príspevky ostávajú k dispozícii
poriadateľom.

Vedenie SFK Castor

N O V É FILMY

N O V Ě FILMY

Sovietsky autor vedeckofantastických románov Alexander Belajev, pred časom poskytol námet pre film Človek obojživelník, nedávno režisér L. Menaker dokončil natáčanie iného románu tohoto spisovateľa HLAVA PROFESORA DOWELLA.

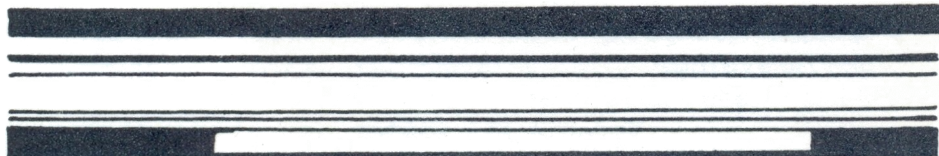
Nový americký super-extra-horror-thriller-science fiction film D. Cronenberga má názov VIDEODROME.

Mesačná dúha je debut mladého sovietskeho režiséra Andreja Jeremaša. Utopický príbeh sa odohráva v budúcich časoch, keď na Mesiaci, Venuši a Marse pracujú kozmické centrály.

KIN-DZA-DZA je prazvláštny názov fantastickej komédie, ktorú natáča sovietsky režisér Georgij Daneľija. Príbeh sa odohráva v medzihviezdnom priestore.

ŽIARIVÝ SVET - je fantastický román známeho sovietskeho spisovateľa Alexandra Grina. Stal sa predlohou pre sci-fi film režiséra B. Mansurova.

Fantastickú komédiu PRÍLEŽITOSŤ natáča debutujúci sovietsky režisér Alexander Majorov. Niekoľko obyvateľov malého mesta vypije elixír mladosti, ktorý tam zanechali návštevníci inej planéty...

Vyzývame všetky SF kluby i jednotlivcov, aby
nám pomohli rozširovať zbierku K R E S L E N É-
H O SF humoru.

Táto špecializácia klubu vznikla po dohode s KK.
Príspevky musia obsahovať meno autora !

KRESLITE !

VYSTRIHUJTE !

POSIELAJTE NÁM !

ZAÚJÍMAVOSTI.

Na dvoch kovových podperách je vertikálne pripevnené obyčajné bicyklové koleso. Celý systém je uložený v sklenej komore. Koleso sa už niekoľko mesiacov krúti a nemá význam hľadať reťaz alebo nejaké iné zariadenie, ktoré ho uvádza do pohybu. Úkaz je zdanlivo nevysvetliteľný: koleso vykonáva presne 21 otáčok za minútu, sťa by poslušne podriadené vôli neviditeľného chronometra. Nepočuť nijaký šum, koleso sa otáča bez priečneho kmitania, len špice sa mihajú pred očami šokovaných divákov.

Štyristo amerických vedcov a skupina anglických odborníkov už dlhý čas nemôžu pochopiť záhadný mechanizmus tohto javu.

Autor tohto tajuplného stroja, chemik z Newcastleu David Jones, s úsmevom poznamenáva: "využil som princípy všetkým dobre známe, ale tak, ako to doteraz nikomu neprišlo na um. Ďalšie vysvetlenie odmietam podať."

/Panorama, Miláno/

R. Hammon-vedecký pracovník Washingtonskej univerzity publikoval článok s názvom: "Chémia vesmírneho priestranstva". V článku okrem iného hovorí, že kozmický priestor obsahuje molekuly viac ako 50-tich rozličných látok, pričom relatívny výskyt niektorých prvkov je prekvapujúco veľký. Ak budeme množstvo najrozšírenejšieho prvku - vodíku považovať za jednotkové, potom pomerné množstvá ostatných známych prvkov sú: hélium - $9 \cdot 10^{-2}$, kyslík - $7 \cdot 10^{-4}$, uhlík - $3 \cdot 10^{-4}$, dusík - $9 \cdot 10^{-5}$, neón - $8 \cdot 10^{-5}$, železo - $4 \cdot 10^{-5}$, kremík a magnézium - $3 \cdot 10^{-5}$, síra - $2 \cdot 10^{-5}$, argón - $6 \cdot 10^{-6}$, hliník, draslík, sodík a nikel - $2 \cdot 10^{-6}$, chróm - $7 \cdot 10^{-7}$, chlór - $4 \cdot 10^{-7}$, fosfor - $3 \cdot 10^{-7}$, atď.

/CH, Elektrón/

ČO V DECEMBRI ?

1. decembra o 18.00 - premietanie filmu	Malá
ZÁHADA SÚHVEZDIA ORION	scéna
12. decembra o 16.00 -	Klub
STRETNUTIE FANDOMU CASTOR	mladých
15. decembra o 15.00 -	Klub
VIANOČNÁ BURZA KNÍH A PLATNÍ	mladých
15. decembra o 18.00 - premietanie filmu	Malá
KTO CHCE ZABIŤ JESSI	scéna
19. decembra o 17.00 -	Klub
STRETNUTIE FANDOMU CASTOR	mladých

Zodpovedný redaktor : Ján Harničár

Redakčná rada: Albín Medúz, Miroslav Butora, Stanislava Grigľáková, Zoltán Fabián,
Peter Dudáš

Náklad : 75 kusov

Uzávierka 16.11.1984

Adresa redakcie : M. Butora, Brezová 2/12
052 01, Spišská Nová Ves

NEPREDAJNÉ ! ZDARMA PRE ČLENOV SFK CASTOR

